

ZDENĚK MRKVIČKA

„Snažte se být lepší, než jsme byli my.“

Zdeněk Mrkvička se narodil v únoru 1930 v Čejeticích u Strakonice. Byl jediné dítě manželů Mrkvičkových, kteří vlastnili hospodu a několik políček. Do obecné školy docházel pan Zdeněk do Čejetic a měšťanskou školu navštěvoval ve Štěkni u Strakonice. Do školy chodil pěšky a rád se učil hlavně fyziku a chemii. Poté vystudoval Střední průmyslovou školu v Písku a maturitu složil na střední škole v Českých Budějovicích.

Přes Čejetice, kde pan Mrkvička vyrůstal, vedla železniční trať z Plzně do Rakouska. Tu němečtí vojáci v době 2. světové války stále hlídali a chránili před nálety, které ke konci války prováděla především americká letadla. Čejetice se nacházely v americké demarkační zóně, která vedla od Aše přes Cheb, České Budějovice až po Dolní Dvořiště. Koncem války bylo ve Strakonících vybudováno hlavní velení pro celou americkou zónu, které velel americký generál G. S. Patton. Při návštěvě Strakonice ho pan Mrkvička osobně viděl na letišti. Vzpomíná i na setkání s americkými vojáky, kteří bydleli v jeho vesnici. Přivezli s sebou mnoho potravin, kterých bylo za války nedostatek, a také konzervy, které do té doby nikdo neznal.

Po škole nastoupil do Zbrojovky ve Strakonících. Krátce na to obdržel povolávací rozkaz na vojenskou základnu v Červených Pečkách u Kolína, kde využil své zbrojařské zkušenosti a zkušenosti ze studií. Vojenská základna se nacházela

v bývalém zámečku barona Hrubého. Panu Mrkvičkovi vojenská služba nevadila, ba naopak. Jedinou špatnou vzpomínkou bylo náhlé prodloužení vojenské služby o šest měsíců z důvodu politické situace na Kubě, kdy specializovaní vojáci museli zůstat u svých posádek.

Politické změny roku 1948 ovlivnily život jeho i jeho rodiny. Hned po dokončení střední školy pracoval ve Zbrojovce ve Strakonících, zatímco rodiče vedli hospodu a starali se o své pozemky. Komunisté ale chtěli majetky rodičů znárodnit a pana Zdeňka přinutit k práci v JZD. Nabízel mu práci u prasat. Rodiče nedovolili takové ponížení svého syna, a proto se vzdali hospody i polností. Za to, že pan Zdeněk práci v JZD odmítal, mu komunisté místo ve Zbrojovce stejně vzali. Nakonec pracoval v JZD v Dubí Hoře. Navzdory vysokým studijním znalostem pana Zdeňka musel pro něj předseda družstva vymáhat odpovídající pracovní pozici až na okresním výboru. Nakonec mohl pracovat jako mechanizátor.

Před rokem 1968 využil příležitost a přijal pracovní místo v ZVZ Milevsko. Později dostal místo v Kovosvitu Písek. Pan Zdeněk zůstal Zbrojovce a práci s kovem věrný celý život.

Autorský tým: Amálie Hotzká, Hana Kailani Jůzová, Zlata Feitlová, Nela Krámová a Karolína Straková

Pedagogické vedení: Mgr. Markéta Hrodková

Škola: Základní škola Svobodná, Písek

Plakát vznikl na základě materiálů poskytnutých pamětníky.

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY